

Diverse

Af diverse småting, som i øvrigt er gode at have i takelboksen, kan nævnes :

- 1) Pop-up foam i forskellige farver, polystyrene samt korkkugler i forskellige størrelser til at afbalancere agn og takler med.
- 2) PVA-tråd, tape, poser eller net.
- 3) Stringer-needle til montering af agn på PVA-tråd og tape.
- 4) Hair-needles til montering af agn på hair.
- 5) Hair-braid og dental-floss (bruges til at binde hair-rigs, s. 96) samt hair-stops.
- 6) „Nut-drills“ til at forbore hårde partikel-agn eller korkkugler inden montering på hair.
- 7) „Rig-boards“ til opbevaring af færdige krogtafser - suverænt at have, så man ikke skal sidde og fumle med tynde hairs og avancerede rigs med kolde fingre i mørke.
- 8) Lille „Maglite“ i tilfælde af, at ens pandelampe brænder ud + ekstra pærer.
- 9) Markørflåd til dybdemåling og markering af foderplads. Til natfiskeri er det en fordel med monteringsmulighed for starlights, så man kan se den i mørke.
- 10) Isolerbånd til diverse reparationer, udblokning af flådtoppe, så de passer til knæklys-tuben etc.
- 11) Plummets til dybdemåling.

12) Elastikker til reparationer og montering af store naturlige agn.

13) Nåle til reparation og montering af line-aligners samt til at udbore tilstoppede sekundlimtuber.

14) Sekundlim til sikring af knuder, småreparationer mm.

15) Ekstra reparationer og batterier til bidmeldere og lignende.

16) Kanyle + sprøjte til injicering af flavour i foam og gelatine kapsler.

17) Tøndesvirvler, f.eks. Nash Bearsvirvler, til montering af krog- og lodtafser.

18) Kvalitets splithagl, f.eks. „Dinesmore“ eller „Anchor“, til flåd- og dappefiskeri. „Double cut“ typen er klart at foretrække, da den gør det lettere at af- og påmontere samt genbruge haglet.

19) Diverse stopperler.

20) Sidst, men ikke mindst er en skarp saks uundværlig til at klippe fletliner over med.

21) „DAM floatstops“, der trådes let på linen ved hjælp af en „nåletråder“. Disse kan bruges til mange ting udover blot flådstop, f.eks. til at fiksere agnen i en bestemt position på hair-riggen.

Takler

Som nystartet karpesfisker kan det let føles temmelig uoverskueligt at skulle vælge blandt de hundredevis af besynderlige takelkonstruktioner og misfostre, som udviklingen i tidens løb har ført med sig. Selv om små detaljer i taklets konstruktion kan være udslagsgivende for fangst eller ej, er det vigtigste i starten at lære grundprincipperne i nogle få takler, der har stået tidens test. Når man er blevet fortrolig med, hvornår og hvordan de skal bruges, kan man udbygge med variationer over samme tema. Inden længe vil man have et godt overblik over taklerne, være i stand til at justere dem til specielle situationer samt evt. kombinere med egne opfindelser. Mange karpesfiskere har en sygelig trang til, at takler absolut skal være „kompliserede“.

Sandheden er, at det ofte er ganske enkle takler, der fanger de fleste fisk. Karperne ved ikke, hvad der er avanceret, og er i øvrigt nok også temmelig ligeglade. Hovedsagen er, at taklet virker, og man fanger fisk!

Inden man beslutter sig for et takel, er det en god idé at have følgende kriterier i baghovedet: 1) Taklet skal kunne kastes til fiskene, uden det kludrer, eller agnen ryger af i nedslaget. 2) Den overordnede takelkonstruktion skal sikre, at krogagnen/„krogtaklet“ (agn + hår + krog samt evt. tubing, afbalancering m.m.) fisker i den rette dybde og bliver præsenteret perfekt. 3) Taklets overordnede konstruktion kombineret med krogtaklets „design“ skal sikre en ordentlig indikation og krogning. Dette opnåes ved, at der er logik og „korrespondance“ imellem valget af

takel og krogtafel. Som eksempel kan nævnes at det vil være usmart med et ekstremt langt hair på en kort krogtafs/tung bolt-rig - fisken vil nemlig mærke modstand, inden krogen er kommet ind i munden. 4) Taklet skal være stærkt nok til at kunne lande fisken under de givne omstændigheder.

Sidst, men ikke mindst, skal man overveje, hvorfor man egentlig tog ud for at fiske. Alle folk har deres yndlingsmetoder, der ikke altid er ensbetydende med den mest effektive fisketek-

nik. Er man opsat på at få så mange og store fisk ud af situationen som muligt, må man ændre på taktikken derefter. Omvendt, hvis man foretrækker en bestemt taktik, fordi man synes, det er sjovt, skal man selvfølgelig vælge den. Har man f.eks. lyst til at flådfiske en stor karpe, fordi man synes, det er mere spændende end at sidde bag 3 parallelle stænger, har du truffet det rigtige valg. Specimenfiskeri bør ikke dreje sig om storfisk for enhver pris, men om at nyde livet...

KNUDER

En perfekt knude er altafgørende, ligegyldigt hvilke arter man fisker efter. Det er simpelthen for surt at miste en stor fisk, fordi man har sjusket med knuden!

Med fremkomsten af HPPE-liner er knuder, som f.eks. blodknude og variationer over denne, blevet mindre og mindre populære, fordi de har en tendens til „at skære sig selv over“. Grinner (fig. 4a) og Domhoffknuder (fig. 4b og c) er langt bedre til de nye superliner, og da de samtidig er mindst lige så gode til nylonliner, ser jeg ingen grund til at bruge andet. Særligt med monofile liner er det vigtigt at fugte linen, inden man strammer den til. Dels falder knuden lettere til rette, dels giver den mindre friktion ved stramningen og dermed en mere holdbar knude. Giv dig altid god tid til at stramme knuden gradvist og med et jævnt træk. Når knuden er færdig, bør man altid teste den ved et hårdt prøvetræk. På denne måde vil de mest fatale knuder hurtigt afsløre sig.

Til krog- og svirvelknuder bruger jeg stort set ikke andet end en 5 tørens grinnerknude (uni-knude) (fig. 4a). Bruges en HPPE-line, er det som regel en god idé at køre linen to gange igennem krogøjet eller lægge linen dobbelt og derefter binde knuden.

Til linesammenføjninger findes der flere gode knuder. Til sammenføjning af nylonliner er en dobbelt blod- (fig. 5) eller dobbelt

Fig. 4 a

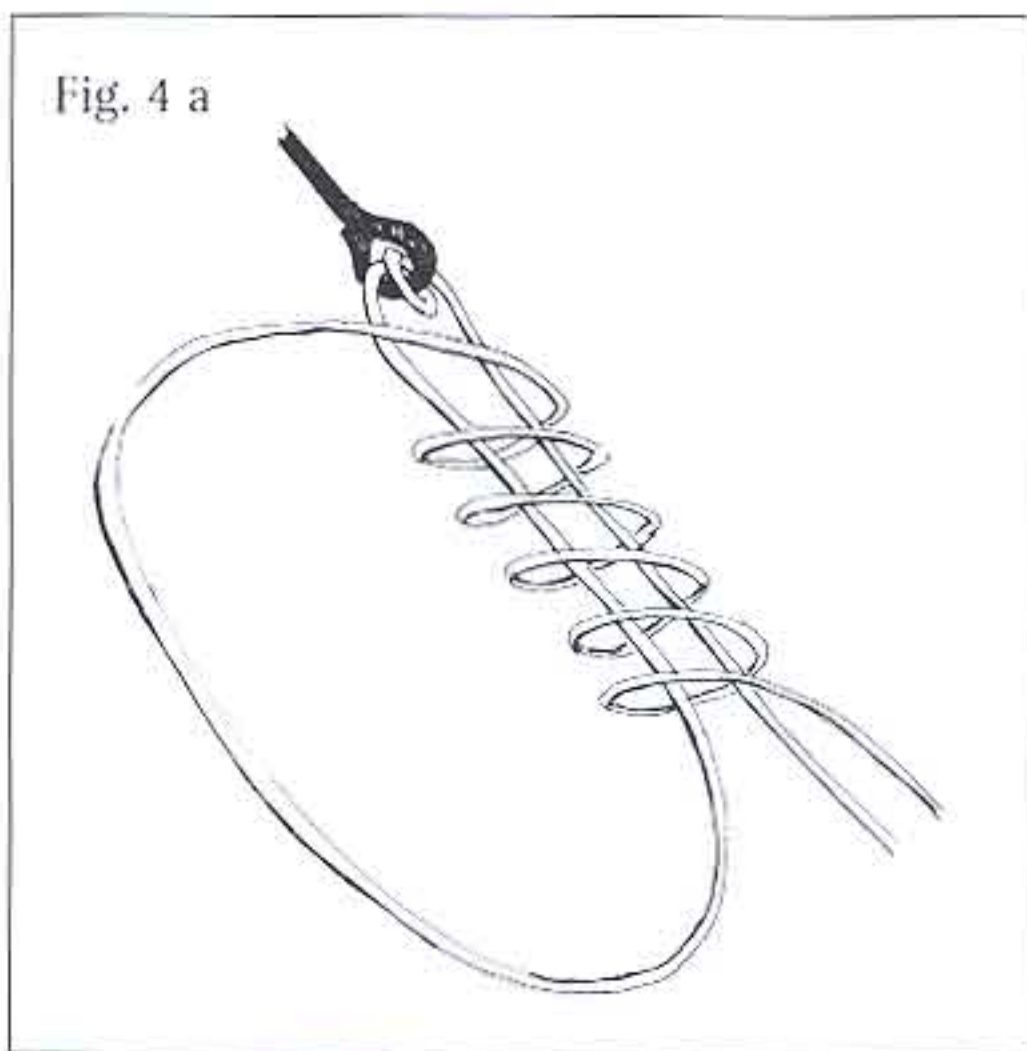

Fig. 4 b

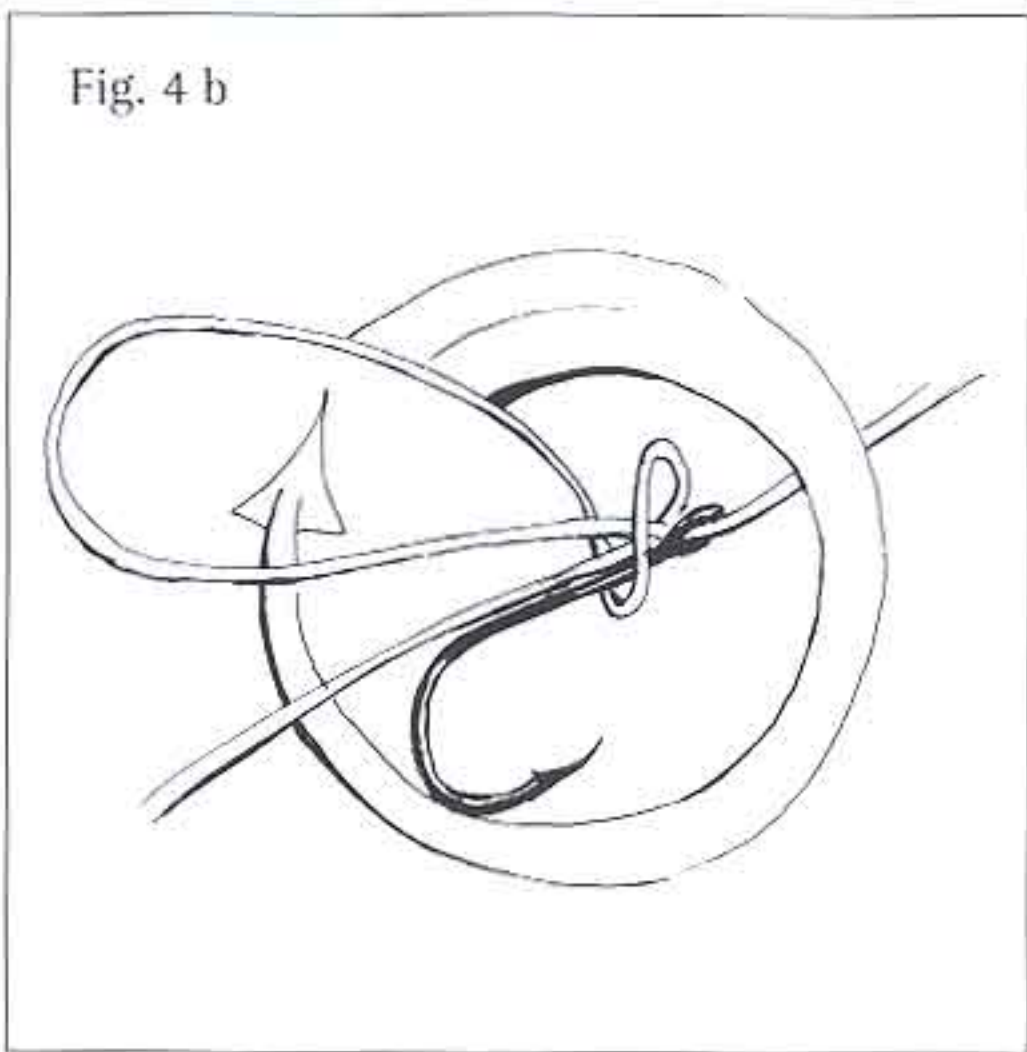
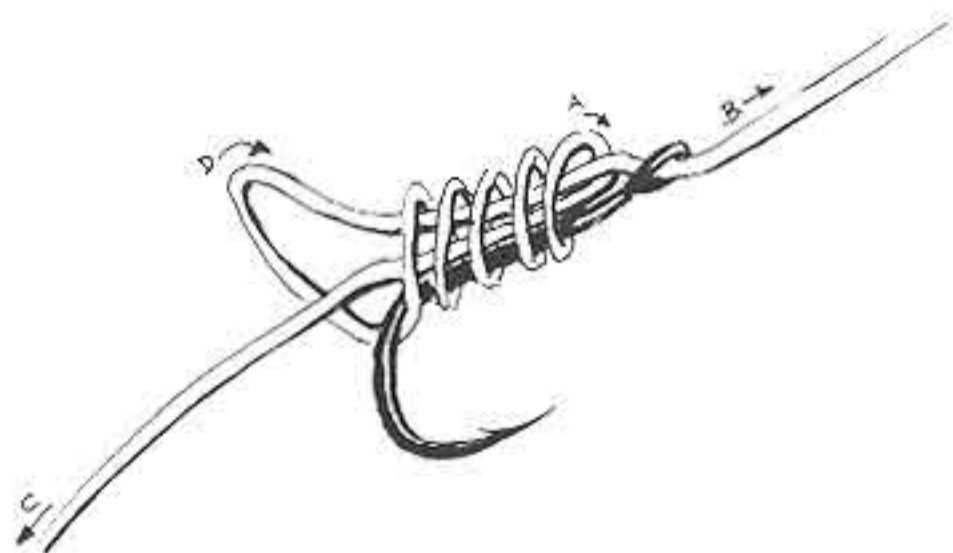

Fig. 4 c

grinnerknode (fig. 6) et fint valg. Gælder det derimod sammenføring af nylon med HPPE-line eller HPPE med HPPE, er en slaglineknode (fig 7) et bedre valg. Bagdelen ved knuden er, at den er temmelig besværlig at binde, hvis ikke begge linerne befinder sig på en spole.

Et godt alternativ er en dobbelt grinnerknode (fig.6), der let kan bindes, når spolen sidder på hjulet, og linen er kørt igennem øjerne. En dråbe sekundlim smurt jævnt ud over knuden er altid god at sikre sammenføjeingen med og hjælper i øvrigt til at glatte knuden af, så den lettere ryger igennem løberingene uden for stor modstand.

Fig. 5

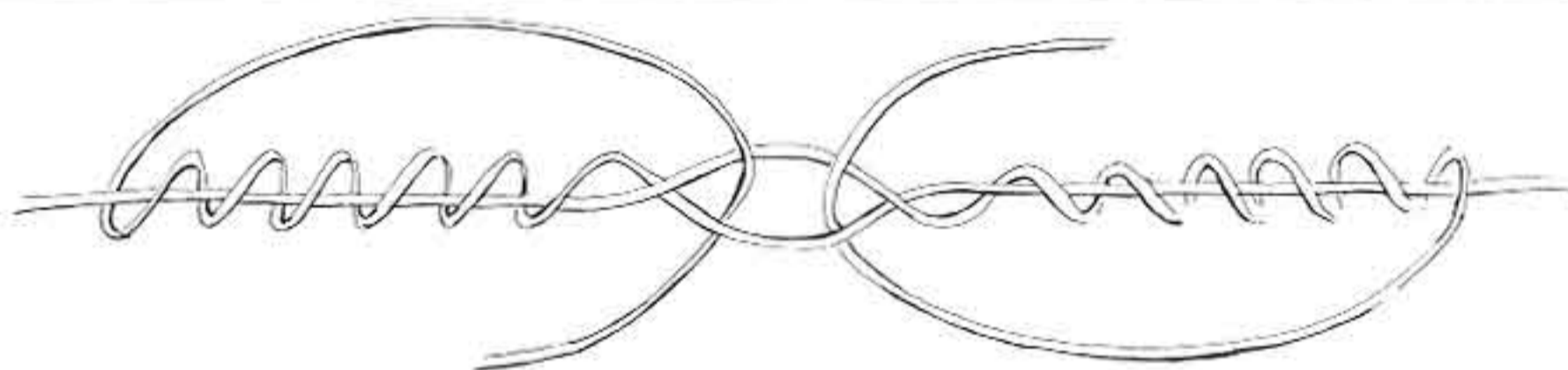

Fig. 6

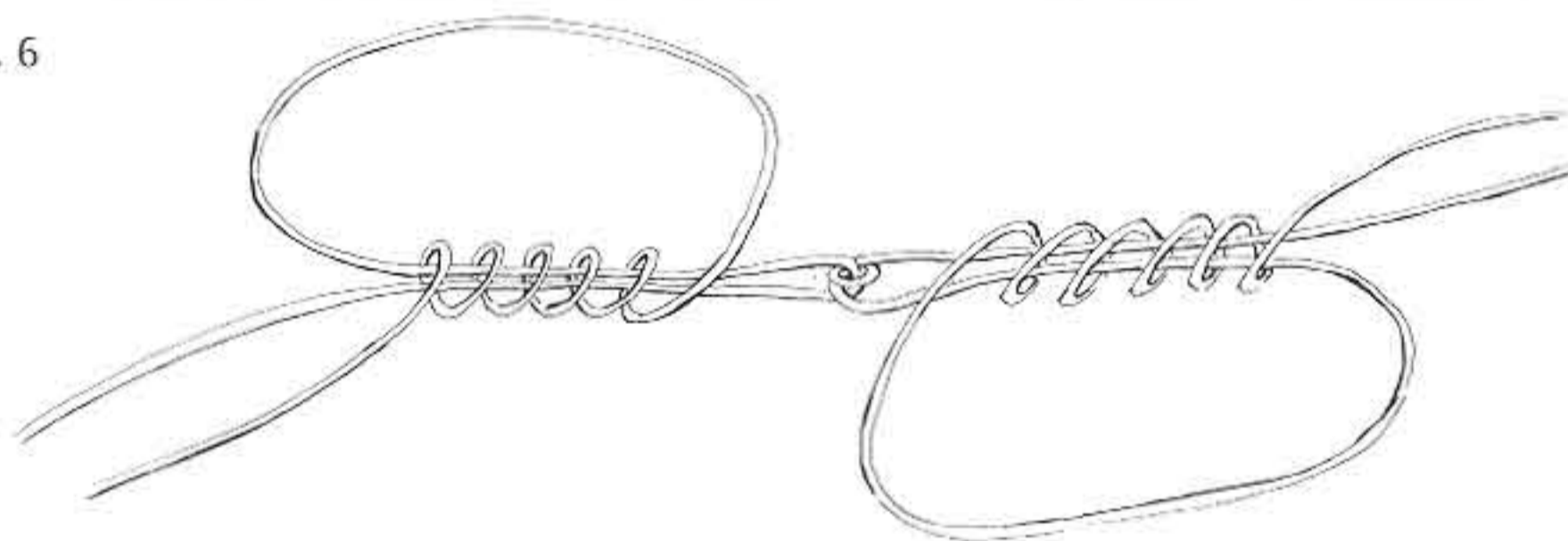

Fig. 7

